

Θαύματα του αγίου Σεραφείμ της Βίριτσα

[/ Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Διήγηση της Αντωνίνα Νικολάγεβνα Λ.

«Τον καιρό του πολέμου ήμουν στο μέτωπο. Το 1944 τραυματίστηκα και με έστειλαν στο σπίτι. Από διάφορους ανθρώπους είχα ακούσει ότι στην Βίριτσα ζει ένας ιερέυς, ο πατήρ Σεραφείμ, πού έχει διορατικό χάρισμα και ότι σ' αυτόν πηγαίνουν πολλοί άνθρωποι για να πάρουν την ευλογία του και να ακούσουν τις συμβουλές του. Είχα μία σοβαρή ερώτηση και ήθελα πολύ να πάω στον Γέροντα και να ακούσω τί θά μου πει, αλλά δεν μπόρεσα να βρω εύκαιρία. Μια φορά, ήταν Κυριακή, βρέθηκα κοντά στο σιδηροδρομικό σταθμό και πήγα να ρωτήσω τί ώρα ξεκινάει το τρένο για την Βίριτσα. Μού είπαν ότι ξεκινά σε ένα τέταρτο. Πήρα εισιτήριο και πήγα. Στο δρόμο άρχισαν αμφιβολίες» δύο ώρες δρόμο, το φουστάνι μου είναι πολύ έλαφρό - θά κρυώσω, και αν θά βρέξει, δεν είναι καθόλου σοβαρό αυτό πού κάνω!

Αποφάσισα όμως να συνεχίσω το δρόμο. Όταν έφτασα στην Βίριτσα συνάντησα εκεί μία παλιά μου φίλη πού είχα να την δώ δεκατέσσερα χρόνια. Αύτη χάρηκε πάρα πολύ όταν με είδε. Νοίκιαζε ένα έξοχικό σπίτι στη Βίριτσα και με κάλεσε να έλθω στο σπίτι της. Τής είπα»

-Έχω μία δουλειά εδώ. Θά πάω πρώτα να κάνω την δουλειά μου και μετά θά έλθω σε σένα.

Μού είπε ότι θά ετοιμάσει φαγητό και θά με περιμένει. Είπε επίσης ότι θά στείλει

την κόρη της να με πάρει. Τότε εγώ σκέφτηκα» «Νά, ο Κύριος μου δίνει και σπίτι να διανυκτερεύσω και φαγητό να φάω».

Όταν έφτασα στο σπίτι του πατρός Σεραφείμ, τον περίμεναν περίπου τριάντα άτομα. Πρώτα ο Γέροντας δεχόταν τους ιερείς και μετά ήλθε η σειρά μας. Ο Γέροντας δεν αισθανόταν καλά εκείνη την ημέρα γι' αυτό η αδελφή Σεραφείμα μας είπε να γράψουμε τις ερωτήσεις μας σε χαρτάκια και εκείνη θά τα πάει στον Γέροντα. Όταν γύρισε, μας είπε:

-Σήμερα ήλθαν πολύ καλοί άνθρωποι. Ο Γέροντας για όλους θά προσεύχεται και σε όλους εύχεται χρόνια πολλά για την σημερινή γιορτή (ήταν Κυριακή). Και έδωσε σε όλους τις απαντήσεις γραμμένες σε χαρτάκια. Επίσης έδωσε σε όλους από ένα πρόσφορο. Σέ μένα και σε μία άλλη γυναίκα έδωσε δύο πρόσφορα, λέγοντας ότι αυτό είναι για τους ασθενείς. Αυτή άρχισε άμέσως να λέει» -Και πώς κατάλαβε ότι έχω στο σπίτι μου τέσσερις ασθενείς;

Αλλά εγώ άπορούσα γιατί μου έδωσε το δεύτερο πρόσφορο, έπειδή κανένας από τους γνωστούς μου δεν ήταν άρρωστος. Πήρα όμως και το χαρτάκι και τα πρόσφορα εύχαριστώντας την αδελφή Σεραφείμα. Η απάντηση πού μου έδωσε ο Γέροντας δεν μου άρεσε. Ένας άνδρας μου έκανε πρόταση γάμου και ρωτούσα τον Γέροντα αν πρέπει να τον παντρευτώ. Το χαρτάκι πού μου έστειλε ο Γέροντας έλεγε» «Ο Κύριος μόνος του θά σου δείξει το δρόμο».

-Τί απάντηση είναι αυτή, - σκέφτηκα. Και πώς θά μάθω αυτό το δρόμο;

Γυρίζω στο σπίτι μου και βρίσκω εκεί ένα γράμμα στο όνομα του γαμπρού μου. Δεν διαβάζω ξένα γράμματα. Σκέφτηκα όμως ότι μπορεί να είναι κάτι επείγον και ο γαμπρός μου μπορεί να έλθει μετά από μία εβδομάδα. Το άνοιξα. Το γράμμα έλεγε ότι η γυναίκα του γέννησε γιό. Έτσι ο Κύριος μου έδειξε το δρόμο - αν πρέπει η όχι να παντρευτώ αυτό τον άνθρωπο.

Την επόμενη μέρα πήρα τηλέφωνο σε μία φίλη μου και εκείνη κατευθείαν άρχισε να μου παραπονιέται»

-Πού χάθηκες, ούτε τηλέφωνο. Η μητέρα μου είναι στο νοσοκομείο, δύο εβδομάδες τώρα και ζητάει έσένα.

Την ίδια ημέρα επισκέπτηκα την μητέρα της στο νοσοκομείο και αυτή μου είπε»

-Σέ περίμενα. Πάρα πολύ σε χρειάζομαι. Οι δικοί μου (η κόρη και ο γιός) είναι κομμουνιστές, είναι μάταιος κόπος να τους παρακαλώ. Πήγαινε στην έκκλησία και παρακάλεσε τον ιερέα να διαβάσει ευχή για μένα. Μεθαύριο έχω εγχείριση. Ναί,

φέρε άν μπορείς και κανένα πρόσφορο.

-Ήδη το έχω φέρει.

-Και πώς το έμαθες;

-Ο πατήρ Σεραφεΐμ μού το έδωσε και είπτε ότι είναι για τους ασθενείς»...

Ο Γέροντας βοηθάει τους ανθρώπους πού επισκέπτονται τον τάφο του ζητώντας βοήθεια

Μία γυναίκα, πνευματικό παιδί του πατρός Σεραφεΐμ, έπασχε από μία πολύ σοβαρή άσθένεια. Ήθελε πάρα πολύ να έπισκεπτεί τον τάφο του Γέροντα. Μέχρι το ναό όπου βρισκόταν το νεκροταφείο έπρεπε να περπατήσει δύο χιλιόμετρα. Για να κάνει αυτό το δρόμο τής πήρε σχεδόν όλη την ήμέρα. Όταν έφτασε στον τάφο άρχισε να κλαίει, λέγοντας τον πόνο της στον Γέροντα. Μιλούσε μ' αυτόν σαν να ήταν ζωντανός. Όταν ήλθε η ώρα κáί έπρεπε να γυρίσει σπίτι σκέφτηκε πώς μάλλον δεν θά μπορέσει να κάνει ξανά αυτό τον δρόμο. Ξαφνικά είδε έναν γέρο. Την χαιρέτησε και τής έδωσε δύο κουλουράκια και δύο μικρά κομμάτια ζάχαρη. Τά έφαγε και επέστρεψε στο σπίτι της χωρίς καμία δυσκολία. Δεν έμεινε ούτε ίχνος από την παλιά άσθένεια...

Μία γυναίκα από μικρό παιδί είχε πολύ δυνατό πόνο στο άριστερό της πόδι. Τον καιρό του πολέμου, όταν ήταν μικρό κορίτσι, τραυματίστηκε σοβαρά - κοντά της εξερράγη μία βόμβα και τής έσπασε τα δάκτυλα στο πόδι. Εμφανίστηκε η οστεομυελίτιδα. Η άρρώστια αυτή την βασάνιζε επί σαράντα δύο ολόκληρα χρόνια. Έκανε πολλές εγχειρίσεις χωρίς κανένα αποτέλεσμα.

Το 1983, στις 22 Μαΐου, όταν η Όρθόδοξη Εκκλησία τής Ρωσίας εορτάζει την άνακομιδή των λειψάνων του άγίου Νικολάου άρχιεπισκόπου Μύρων τής Λυκίας, η γυναίκα αυτή προσευχόταν στο ναό του Άγίου Νικολάου μπροστά στην εικόνα του Άγίου. Ξαφνικά την πλησίασε μία άγνωστη κυρία και τής είπτε να πάει στην Βίριτσα στον τάφο του πατρός Σεραφεΐμ.

Μέ πολλή δυσκολία περπάτησε από το σιδηροδρομικό σταθμό μέχρι την έκκλησία τής Παναγίας του Καζάν όπου βρίσκεται ο τάφος του Γέροντα. Άλλά μόλις πλησίασε τον τάφο του κατάλαβε πώς ο πόνος πού την βασάνιζε τόσα χρόνια την άφησε. Το βράδυ, πρώτη φορά στή ζωή της, κοιμήθηκε ήρεμα χωρίς να τής πονάει τίποτα. Από τότε πηγαίνει τακτικά στην Βίριτσα στον τάφο του Γέροντα και πάντα βρίσκει βοήθεια και παρηγοριά...

Το 1952 μία γυναίκα πού ήταν τότε τριάντα δύο χρονών άρρώστησε. Η διάγνωση

πού έβγαλαν οι γιατροί ήταν: καρκίνος του εντέρου. Τής είπαν ότι γρήγορα πρέπει να γίνει η χειρουργική επέμβαση. Πριν γίνει η έγχείριση την έστειλαν σ' ένα σανατόριο, το οποίο βρισκόταν στην Βίριτσα. Έδώ έμαθε για τον πατέρα Σεραφείμ. Μέ πολλή δυσκολία πήγε μέχρι την εκκλησία τής Παναγίας του Καζάν όπου ήταν το νεκροταφείο. Γονάτισε μπροστά στον τάφο του Γέροντα και είπε»

-Παπούλη, έσύ ξέρεις το πρόβλημά μου, βλέπεις πώς οι δυνάμεις μου με αφήνουν. Βοήθησέ με την ά- μαρτωλή να γίνω καλά.

Έμεινε στον τάφο μέχρι άργά το βράδυ. Όταν σηκώθηκε για να φύγει κατάλαβε πώς αισθάνεται καλύτερα. Όλο τον καιρό πού ήταν στο σανατόριο πήγαινε κάθε μέρα στον τάφο του Γέροντα. Όταν γύρισε σπίτι κατάλαβε πώς ο πόνος έφυγε. Σέ ένα χρόνο δεν έμεινε ούτε ίχνος από την παλιά άσθένεια.

«Πρέπει να σταματήσεις να πίνεις!»

Ένας ιερέας άρχισε να πίνει. Δύο φορές είδε στο όνειρο του τον πατέρα Σεραφείμ πού του είπε αυστηρά:

-Πρέπει να σταματήσεις να πίνεις! Εκείνος όμως δεν σταμάτησε. Τότε ο Γέροντας εμφανίστηκε μπροστά του και του είπε:

-Άν δεν θά πάψεις να πίνεις, θά πεθάνεις!

Άλλά ούτε αυτό τον έκανε να σταματήσει.

Μετά από λίγο άρρώστησε. Οι γιατροί είπαν ότι έχει καρκίνο. Τότε ο ιερέας εκείνος άρχισε να κλαίει και να μετανοεί. Αυτό όμως δεν μπόρεσε ν' αλλάξει την κατάσταση, η άσθένεια προχωρούσε και σε λίγο, όπως και το είχε πει ο πατήρ Σεραφείμ, ο ιερέας αυτός πέθανε.

Πηγή: *Βίος-Θαύματα-Προφητείες του Αγίου Σεραφείμ της Βίριτσα - Νέου Αγίου της Ορθοδόξου Ρωσικής Εκκλησίας 1866-1949, Εκδόσεις Ορθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη, 2003.*